

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Kort Begryp Des Levens Ende Der Devghden Vande Weerdighe Joanna van Randenraedt Geestelycke Dochter Onder de Bestieringhe der Societeyt Iesu

**Huysmans, Daniel
Nerrincq, François**

T'Antwerpen, 1690

3. §. Vreese van onvolmaecktheden.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38005

gheduerighen arbeydt is hier toe noodigh, ende daer is overvloedighe materie om sich altydt te veroodtmoedighen.

Dese menschelijcke ghebreken dienden haer tot misfachinghe van haer selven, ende tot eenen vreedem haet ten opsicht van haer lichaem, soo dat sy haer beklagh dede met dese woorden: *Vvee my! ick en ghebruyck mijn arm, machteloos, gebreckelijck, ende sondigh lichaem niet naer behoorte tot voldoeninghe van mijne misdaden. Mocht ick uwe Goddelijcke Majestejt gheheelijck aen-hanghen, sonder my oydt van u af te-keeren door ydele beuselinghen, die my alleen van u kunnen verwremden.*

Laet ons in 't besonder hier noch by-voeghen haere vreesse ende afkeer van alle onvolmaecktheidt.

III. §.

Vreesse van onvolmaecktheden

Syen forghde niet alleenelijck om haer herte reyn ende vry van alle sonden te bewaren, maer oock van al dat haer onvolmaeckt schein te wesen, oft niet gantschelijck naer Godts begeerte. Daerom en was sy niet te beweghen datse haer soude bemoeyen met weireldsche saecken, als door ghehoorsaemheydt: ende met verskeringhe van hier door Godt te behaeghen, ende te volbrengghen sijnen wille. Uyt dit opsicht alleen heeft sy aenveerd de sorghe ende de bestieringe van haers Broeders huys-gefin. Sy wenschte dat een jeghelijck soo sterck met Godt vereenight, ende in hem verflonden soude wesen dat niemant door eenighe tijdelijcke saecke en soude ghestoort worden.

Dief-

Diesvolghens was sy bedroeft , als sy sagh dat som-
mighe , oock die naer de volmaecktheyt trachten,
niet onbescheyden en waeren in te ghenieten , of
te derven , dat buyten Godt is , maer aen eenighe
Schepfelen gehecht zijn , met groote schaede haer-
der siele. Dese aenkleventheydt verfoeyde sy , niet
alleen in 't verlies van tijdelijck goet , maer oock
in 't af-sterven vande naeste vrienden , oft veran-
deringhen van Biecht-vaeders : anders niet willen-
de als dat Godt wilt. Dese onbescheydentheydt
socht sy oock aen andere aen te prijsen , uyt reden
dat een ieder sich moet ghenoeghen inde schickin-
ghe Godts , die oock in dusdanighe ghevallen onse
herten alleen wilt besitten.

Dies aengaende sal ick alleenlijck een gheschie-
denisse by-brenghen. Haeren Biecht-vader , een
seer gheestelijck man , ende inde bestierenghe van
het inwendigh leven sonderlingh bedreven , die
wel den meesten van alle Biecht-vaders haeren
geestelijcken voort-ganck behertight heeft , ende
aen wie sy naest Godt dien alder-meest toe-schrijft,
wierdt van d'Oversten tot een ander plaetse ghe-
schickt : daer sy nochtans wel in gemoedt was ,
niet-teghen staende dat sy hier in haer geestelijcke
schade vreesde . Maer een ander gheestelijcke
Dochter , die oock by den selven Pater te biech-
ten gonck , versocht op IOANNA Godt te bid-
den , dat desen Pater te Ruremonde soude verblij-
ven. Op dit verfoeck viel sy weygherigh : maer
hiertoe grootelycks aen-ghepraemt wordende ,
badt ten lesten in deser voeghen. *Heere uwe Ma-
jesteydts Bruyt heeft my belast te bidden dat Pater N.
hierblijven magh.* Inden selven ooghenblick vondt
JOANNA sich wonderlijck in Godt op-ghetoghen

Z

ende

ende sagh haeren Saligh-maker haer minnelijck aenfiende, ende als wel ghenoecht in soo eenvoudigh ghebedt: waer by den *H. Ignatius* oock sienlijck sich verthoonde, als last ghevende van dien Pater op een ander te senden. Hier door verstont sy, den Goddelijcken wille te wesen, dat den Pater soude vertrecken, daer hem de ghehoorsaemheydt stierde. Ende van alsdan heeft *JOANNA* sijn vertreck, sonder op-sicht van haer selven, soecken te voorderen, op dat den wille Godts ende vanden *H. Ignatius* sonder uytstel soude volbrocht worden.

Een vande redenen door de welcke sy ghedreven wierdt om d'Alder-heylichste Maghet te beminnen, was d'onbevleektheydt van alle sonden ende ghebreken: ende sy hadde besonder genoeg dat de Lieve Moeder oock van Erf-sonde ongescheynt was; uyt de welcke onse sonden ende ghebreken haeren oorspronck trecken. Eens haer groetende met dese woorden: *Vveest ghegroet Dochter des Vaders, Moeder des Soons, ende Bruydt vanden Heylighen Gheest*: wiert sy verlicht met een verheven kennisse van haere onbegrijpelijcke schoonheydt ende onbevleektheydt: ende hier in wonderlijck sich verheugende, wiert als gedwongen om te roepen: *Thoont dat ghy zijt mijne Moeder*. Hier naer viel haere bedenckinghe op haeren Niet, ende op de gheestelijcke ellenden, aende welcke sy door d'erf-sonde onder-worpen was. Maer de Heylighe Maghet verthoonde aen haer, hoe dat alle haere ghebreken door de goetheydt Godts gantschelijck ghesuyvert waeren: Soo dat sy haere siele heel schoon ende onbevleekt sagh inde ver-eeninghe met het oneyndelijck goet. Dese verlichtinghe

tinghe was soo innigh ende verheven, dat sy aen haeren Biecht-vader bekent heeft, met geene woorden die te kunnen verklaeren.

Sommighe van hare Bloedt-vrienden sich mishouwt hebbende, was haren Broeder seer ghestoort. IOANNA soght hem te stillen, ende de saecke te verschoonen: maer misgreep sich onwetende met iet by te brenghen dat eenighsins konde strecken tot achtighe van hare familie. Dit bemerckende wiert sy terstont seer beroert: ende naer dat sy dese groote hooghveerdigheyt (gelijck sy die noemde) soo mondelijck, als schriftelijck, aen haren Biecht-vader hadde te kennen ghegheven, volherde sy evenwel in te verfoeyen, ende te bestraffen haeren hooghveerdighen aert, staende beschaemt voor de Goddelijcke Majesteyt: want haer afkomst, soo sy schrijft, gheen ander en was, als slijck naer het lichaem, ende sonde naer de Siele. Om welcke reden sy oock bekende te verdienen niet alleenlijck te liggen onder de voeten van alle menschen hier op d'aerde; maer oock onder Lucifer inde helle, die door hooghveerdigheyt oock gefondicht heeft. Soo dan komende inde Kercke, ende ghewoon zijnde, met de ghedachten haer te legghen aen de voeten van JESUS, en dierf sy die ghewoonelijcke plaetse niet nemen, mits dat sy onder den hooghveerdigen Lucifer verdiende te ligghen. Door dese ghepeysen bedroeft wesende, ende versoeckende den bystant vande Moeder der bermhertigheyt, sagh de selve hare handt met den Schepter uytsteecken, ende hoorde uyt den mondt van de H. Maget dese woorden. *Al waert ghy inden alder-diepsten afgrons, ick soude u daer uyt trecken.* Waer door wel ghemoedt, vattende den Scepter, ende smiltende in haer tranen, offerde sy

Siele ende lichaem tot den dienst van MARIA, ende tot voldoeninghe van 't voorgaende.

In haeren ouderdom indachtigh wordende haere vorige gebreecken, door de welcke sy nochtans volgens haer eyghen oordeel, niet ghesondicht en hadde: wiert sy soo weemoedigh dat haer herte scheen te bersten: maeckende een vast voornemen, dat ingheval sy noch andermael iet fulckx soude doen, alhoe-wel niet vrywillighlijck; Godthaer liever soude toefenden al wat lastigh ende pijnelijck is, mits dat hier door belet moght worden, niet alleenlijck het ghene hem soude misnoeghen, maer oock dat hem niet aldermeesten behaeghe. In dit voornemē stont sy soo vast, dat sy bereyt was liever alle tormenten der Martelaren te lijden, als hier aen t'ontbreken. *Soo groot, seght sy, was mijnen schroom van de alderminste saute. Maer wat segg' ick alderminste? wat is'er, of wat kander kleyn zijn, dat teghen dien aldergrootsten Godt gheschiet? Och! inder een vighen en moet het niet wesen! Och! of dit opset onverbrekelijck in Godts liefde ghevesticht wvierde.*

Als sy voor 't leste de Heylighe Sacramenten soude ontfangen, wierdt haer vanden Biecht-vader gevraecht of sy begheerde dat het volck sich vertrecken soude, of sy misschien noch iet te biechten hadde. Waer op sy antwoorde, dat neen: maer verfocht d'absolutie op voorige sonden, mits dat zy over die soo groot berouw verweckt hadde, als oyt te voren. Dit gheschiet zijnde, toonde zy een ongemeyne blijdtschap, om dat-se haest buyten alle perijckel soude wesen van Godt te vergrammen, of te mishaghen.

Ghelijck'er niet soeter en was, als van gheestelijcke saecken met IOANNA te sprecken: alsoo niet moeye

moeyelijcker' als haer biecht te hooren. Want zy bekende, niet te weten, of zy oyt in haer leven vrywillighlijck ende met volkomen kennisse een dagelijcksche sonde gedaen hadde. Wy weten alleenlijck vande Alder-heylichste Maghet, dat zy door een besondere jonste Godts, van alle oock daghelijcksche sonden, bevrijt is geweest: buyten dese alder-reynste Moeder, en weten wy niemant, die alle, soo vrywillighe, als onvrywillighe sonden ontgaet. Maer men vindt Godt-minnende, ende volmaeckte sielen, de welcke, al-hoe wel sy somtijts onbedachtelijck stronckelen, noyt nochtans bedachtelijck, ende vrywillighlijck en komen te sondighen: ende een van dese soo reyne ende soo Godt-vreesende sielen dunckt my JOANNA geweest te hebben.

IV. CAPITTEL.

Liefde tot Godt.

DEn Leser kan eenighsints gissen hoedanigh dat de liefde Godts in JOANNA geweest is, uyt de sonderlinghe vreesse die sy hadde van alle sonden ende gebreken: want de grootheydt van een kinderlijcke ende suyvere vreesse, klaerlijck aenwijst de grootheydt der Liefde. Laet ons sien of dese giffinghe met de waerheydt bestaet.

Daer is een liefde Godts, die de Godts-geleerden de beginnende Liefde noemen, door de welke Godt eenighsints, doch niet ten vollen, bemint wordt: dese beginnende Liefde, die in andere menschen lichtelijck gevonden wordt, en vinde ick niet in JOANNA: want sy van het beginsel dese deught volkomen gehad heeft. Als een kindt, dat nauwe-